

rum etiam et mei, ne tristitiam super tristitiam haberem.

Festinantius ergo misi illum (ad vos), ut viso eo iterum gaudeatis, et ego, (qui de merore vestro moestus sum), sine (hac) tristitia sim.

Excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino; et ejusmodi cum honore habetote,

Quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens animam suam ut impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium.

Excipite itaque illum cum omni gaudio (ut fratrem et patrem vestrum) in Domino; et (virum christianum) ejusmodi cum honore (et in pretio) habetote,

Quoniam, propter opus Christi (quod suscepit cum suo periculo ne pro Christo incarceratum adire ausus est), usque ad mortem (morbo lethali) accessit, tradens animam suam (et suæ vitæ non parcens) ut (apud me) impleret (et suppleret) id (subelevationis ministerium) quod ex vobis (expectare poteram) erga (seu quoad) meum obsequium, (et quod vosmetipsi utpote absentes adimplere nequivistis).

CAPUT III.

Judaizantes et hæreticos refutat Apostolus, docetque contra eos salutem non a lege Mosis sed a Christo incarnato et crucifixo petendam esse. Docet etiam se non esse perfectum sed tendere ad perfectionem. Insectatur inimicos crucis Christi.

De cætero, fratres mei, gaudete in Domino. Eadem vobis scribere mihi quidem non pigrum, vobis autem necessarium.

De cætero (seu, quoad id quod superest), fratres mei, gaudete in Domino (Jesu Christo qui vobis hanc duplicem de me in vinculis gaudente et de Epaphrodito bene valente consolationem impertivit). Eadem (toties) vobis scribere mihi quidem non

(est) pigrum (seu molestum, præ charitate qua vos complector); vobis autem, (seu quoque, illa multoties audire) necessarium (est, ut inde vigilantiores et tutores evadatis contra eos qui vobis insidiantur).

Videte (igitur et nolite audire hos) canes, (scilicet judaizantes); videte (et nolite audire hos) malos operarios, (scilicet, pseudoapostolos qui Judaismum Christianismo miscere volunt); videte (et a vobis repellite illos qui vobis carnis) concisionem (seu circuncisionem tanquam saluti necessariam imponere præsumunt):

Nos enim (christiani), sumus (vera) circuncisio (et soli vere circuncisi) qui, (non confidentes in carne circuncisa, sed in) spiritu (carnalia desideria et judaicæ cæmonias circuncidentes et resecantes, spiritualiter) servimus Deo et gloriamur (in sola fide quam habemus) in Christo Jesu, et (qui sumus) non in carne (circuncisa nec in legis mosaice cæmoniis) fiduciam habentes. (Ne putent Judæi me sic de circuncione præ invidia maledicere),

Quanquam (seu siquidem) ego (quoque, sicut illi), habeam (unde) confidentiam (et gloriationem habere possem, si vellem, in circuncisione) et in carne (et nobilitate et scientia legis quibus ipsi gloriantur; et) si quis alius (judæus) videtur (seu præsumit) confidere in (hac) carne, ego (pariter et), magis (quidem quam ille, his carneis commodis gloriari possum. Nam et ego)

Circuncisus (sum, juxta legis præce-

Videte canes, videte malos operarios, videte concisionem.

Nos enim sumus circuncisio, qui spiritu servimus Deo et gloriamur in Christo Jesu, et non in carne fiduciam habentes;

Quanquam ego habeam confidentiam et in carne: si quis alius videtur confidere in carne, ego magis:

Circuncisus oc-

tavo die, ex generatione Israel, de et ego ortus sum) ex genere (et stirpe) Israël, ex tribu Benjamin (inter tribus fortissima), hebreus ex hebreis (laudatissimus, tam stricte vivens) secundum legem pharisaeus, (ut non tantum judæus sed etiam) phariseus (essem; imo et)

Secundum aëmulationem persequens Ecclesiam Dei, secundum justitiam in lege (præscripta) est, conversatus (sum) sine (ulla) querela (seu reprehensionis causa adversum me data):

Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta.

Veruntamen existimo omnia (hæc bona Judaismi et omnia hujus mundi delectamenta esse tanquam) detrimenta (seu bona minoris valoris) propter (seu comparative ad) eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci et arbitror ut stercora, ut Christum lucifaciam:

Et inveniar in illo (prout ejus membrum), non habens meam (propriam) justitiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi, Jesu quæ ex Deo

ptum), octavo die (post nativitatem meam; et ego ortus sum) ex genere (et stirpe) Israël, ex tribu Benjamin (inter tribus fortissima), hebreus ex hebreis (laudatissimus, tam stricte vivens) secundum legem pharisaeus,

Jesu Christi; (et hæc), quæ ex Deo (mannans) est (et super fidem est innixa, sola est) justitia (a me desiderata et omnibus desideranda. Alia omnia, inquam, pro nihilo reproto, dum perveniam) in fide (seu per fidem)

Ad cognoscendum, (tum per hanc fidem tum per experientiam), illum (Jesum Christum et ejus perfectionem), et (ad cognoscendam) virtutem resurrectionis ejus (qua me resurgere faciet), et (ad intelligendum quam mihi sit proficuum participis admitti ad) societatem passionum (et afflictionum) illius; (si enim) configuratus (et conformis fio passioni et) morti ejus, (experiar)

Si quo modo (seu quòd isto modo dignus ero) quòd inter sanctos et electos Christo) occurram, (cum vocatus ero) ad resurrectionem quæ est ex mortuis (olim facienda. Hoc spero),

Non quòd (putem quòd) jam acceperim (seu apprehenderim) has supra dictas conditiones, nempe hunc mundi contemptum, hunc justitiæ apicem, hanc perfectam passionis et resurrectionis Christi cognitionem, neque hanc cum Christo similitudinem; non credo, inquam, sicut plerique inter vos de seipsis credunt, quòd has conditiones jam impleverim) aut (quòd) jam (in his) perfectus sim; sequor autem) et toto animo persechor hunc scopum, scilicet), si ali(quo modo) comprehendam (Jesum Christum et vitam et vir-

est justitia in fide,

Ad cognoscendum illum et virtutem resurrectionis ejus et societatem passionum illius, configuratus morti ejus,

Si quo modo occurram ad resurrectionem quæ est ex mortuis :

Non quòd jam acceperim aut jam perfectus sim; sequor autem si quomodo comprehendam in quo et comprehensus sum a Christo Jesu.

tutes et perfectionem ejus), in quo (seu sicut ego ipse) comprehensus sum a Christo Jesu, (cum sua dilectione olim me prævenit et fugientem apprehendit ut ad se traheret. Hanc perfectionem),

Fratres, ego me non arbitror (jam) comprehendisse : unum autem (totus intendo, hoc scilicet : ea bona opera mea) quæ quidem retro sunt oblivisciens, ad ea vero quæ sunt priora extendens me ipsum.

Ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Jesu.

Quicunque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus; et si quid aliter sapitis, et hoc vobis Deus revelabit.

Veruntamen ad quod pervenimus ut idem sapiamus et in eadem permaneamus regula.

Fratres, ego me non arbitror (jam) comprehendisse : unum autem (totus intendo, hoc scilicet : ea bona opera mea) quæ quidem retro (seu præterita) sunt oblivisciens, (ne eorum memoria me superbum et pigrum faciat), ad ea quæ sunt priora (seu mihi in futurum facienda) extendens (sum) me ipsum ; (et ad ea tota mente et totis viribus incumbens, cursum jam perfectum non respectans, et)

Ad destinatum (scopum tendens, viam meam) persequor (ut perveniam) ad bravium (mihi promissum decreto) supernæ vocationis Dei, (confidens et nixus) in Christo Jesu (per quem illud attingere datur).

Quicumque ergo perfecti (seu perfectionis studiosi) sumus, hoc (idem de nobis) sentiamus, (scilicet nos nondum perfectionem attigisse); et si quid aliter (ac ego de perfectione attingenda) sapitis (seu sentitis), et (in) hoc (sicut in multis aliis vos errare) vobis Deus revelabit :

Veruntamen (rediens ad illa, quæ jam dixi tum de judaizantibus tum de cursu ad perfectionem, dico nobis curandum esse ut retineamus illud) ad quod (jam) pervenimus, (scilicet), ut idem sapiamus (quoad Christianismum) et simus concordes in

Christi fide et moribus), et (sic) in eadem (fidei et vitæ) permaneamus regula. (Igitur)

Imitatores mei estote, fratres, (in quantum et sicut ego Christi imitator sum); et observe (et imitamini quoque) eos qui ita (in via perfectionis) ambulant, (et) sicut habetis (nostrum ambulandi exemplar et) formam (vitæ) nostram.

Multi enim (inter vos aliter quam ego) ambulant, (Christi crucem negantes, in otio et in deliciis et in judaicis cæremoniis viventes), quos sæpe dicebam vobis, (ut) nunc autem et (iterum) flens dico, inimicos (esse) crucis Christi ;

Quorum finis, (si pergunt, erit aeternus) interitus, (siquidem ex iis sunt) quorum deus venter (seu gula et libido) est, et (quorum) gloria (seu gloriatio vana desinet) in confusione ipsorum (et horum omnium) qui, (sicut illi, nonnisi) terrena sapiunt (et querunt. Non item de nobis erit) ;

Nostra autem conversatio (et vitæ ratio ad coelestia bona tendit, sique) in cœlis est; unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum

Imitatores mei estote, fratres, et observe (et imitamini quoque) eos qui ita ambulant sicut habetis formam nostram.

Multi enim ambulant, quos sepe dicebam vobis, nunc autem et flens dico, inimicos crucis Christi,

Quorum finis interitus, quorum deus venter est, et gloria in confusione ipsorum qui terrena sapient.

Nostra autem conversatio in cœlis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum,

Qui, (ob hanc coelestem conversationem nostram), reformabit (seu transfigurabit) corpus (quod nunc est instrumentum) humilitatis (et abjectionis) nostræ, (et reddet illud) configuratum (et conforme)

Qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum opera-

tionem qua etiam possit subjicere sibi omnia.

corpori (suo glorioso et particeps) claritatis suæ, secundum operationem (potentiae suæ) qua *etiam* possit (seu potest) subjicere sibi omnia (proindeque mortem et corruptionem, ut inde gloriam et incorruptionem corporibus nostris inserat).

CAPUT IV ET ULTIMUM.

Philippenses ad concordiam, gaudium, orationem, modestiam, honestatem, omnemque sanctimoniam, hortatur Apostolus. Laudat eorum erga se sollicitudinem et benevolentiam, eosque docet se scire abundare et penuriam pati. Eis bene precatur eosque salutem.

Itaque, fratres mei charissimi et desideratissimi, gaudium meum et corona mea, sic state in Domino, charissimi.

Evodiam rogo et Syntichen deprecor idipsum sapere in Domino.

Etiam rogo et te, germane compar (et sincere collega laboris mei), adjuva illas (duas feminas supra dictas) quæ mecum laboraverunt in Evangelio (promovendo) cum Clemente et cæteris adjutoribus meis, quorum nomina (inscripta) sunt in libro vitae (et electorum. Vos vero)

Itaque, fratres charissimi et desideratissimi, (vos qui, propter vestram in fide constantiam, estis) gaudium meum et corona mea, sic (et eodem modo quo vos docui) state in (fide quam) Domino (debetis, o) charissimi.

Evodiam rogo et Syntichen, (inter quas aliquod dissidium esse audivi), deprecor (ut velint) idipsum sapere (et sentire) in Domino (et juxta leges christianæ charitatis) :

Etiam rogo et te, germane compar (et sincere collega laboris mei), adjuva illas (duas feminas supra dictas) quæ mecum laboraverunt in Evangelio (promovendo) cum Clemente et cæteris adjutoribus meis, quorum nomina (inscripta) sunt in libro vitae (et electorum. Vos vero)

sunt in libro vitae.

Gaudete in (afflictionibus quas pro) Domino (suffertis); iterum (vobis) dico : gaudete, (in memoria revocantes beneficium vocationis vestrae qua vocati estis ad fidem et ad vitam æternam).

Modestia vestra (seu moderatio vitae vestrae et patientia vestra) nota sit omnibus hominibus, (ut eam videntes imitentur), quoniam Dominus prope est (qui mox ejus mercedem dabit vobis).

Nihil (quoad bona aut mala temporalia) solliciti sitis; sed in omni oratione et (frequentissima fervidaque) obsecratione (juncta) cum gratiarum actione (ita instate, ut) petitiones vestrae innotescant (et ascendant) apud Deum :

Et (oro ut) pax Dei, (quæ de bona conscientia procedit et) quæ exsuperat omnem sensum (seu intellectum, omnes dæmonis et carnis et mundi suggestiones repellendo) custodiat corda vestra, et intelligentias vestras (servet) in (fide et gratia quam a) Christo Jesu (acepistis).

De cætero, fratres, quæcumque sunt vera (et christianæ legi doctrinæque conformia), quæcumque (sunt) pudica (seu honesta), quæcumque (sunt) sancta (seu casta et pura), quæcumque (sunt) amabilitia (seu ad concordiam promovendam idonea), quæcumque bone famæ (honorem vobis afferre valent), si (ali)qua virtus (vobis se colendam præstat), si qua, (cui) laus (debitur, regula) disciplinæ

Gaudete in Domino semper; iterum dico : gaudete.

Modestia vestra nota sit omnibus hominibus; Dominus prope est.

Nihil solliciti sitis; sed in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestrae innotescant apud Deum :

Et pax Dei quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intelligentias vestras in Christo Jesu.

De cætero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque sunt pudica, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate :

(vobis observandam se obtulerit), hæc cogitate (et in pretio habete. Item)

Quæ et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me, hæc agite; et Deus (qui est auctor et amator) pacis erit vobiscum. (Scio quòd refrigeruerat charitas vestra erga me);

Gavisus sum autem in Domino vehementer quoniam (seu quòd, novo spiritu afflante), tandem aliquando (reviruistis et) refloruistis (et iterum incepistis) pro me (bene) sentire; (et scio quòd nunc erga me sentitis) sicut et (olim) sentiebatis; (ne credatis me hujus erga me frigoris rancorem contra vos servavisse; novi enim quòd aliter) occupati eratis (et mihi subveniendi opportunitatem non habuistis. Hoc),

Non quasi (dolens) propter penuriam (meam) dico: ego enim didici (circumstantiis) in quibus sum (vel iis quæ mihi ad manum sunt) sufficiens (seu contentus) esse;

Scio (quo animo esse debeam, cum Deo placeat me) humiliari; scio et (etiam animo esse moderato, cum sinit me) abundare; ubique et in omnibus (a Christo) institutus (et edoctus sum sive) et satiari et esurire, (sive) et abundare et penuriam pati. (Hæc)

Omnia (sustinere) possum, (fretus) in eo (Jesu Christo) qui me confortat.

Veruntamen bene fecistis (pro me et pro vobis, cum fuitis) communicantes (et subvenientes) tribulationi (et egestati) meæ.

Quæ et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me, hæc agite; et Deus (qui est auctor et amator) pacis erit vobiscum.

Gavisus sum autem in Domino vehementer quoniam (seu quòd, novo spiritu afflante), tandem aliquando (reviruistis et) refloruistis (et iterum incepistis) pro me (bene) sentire; (et scio quòd nunc erga me sentitis) sicut et (olim) sentiebatis; (ne credatis me hujus erga me frigoris rancorem contra vos servavisse; novi enim quòd aliter) occupati eratis (et mihi subveniendi opportunitatem non habuistis. Hoc),

Non quasi (dolens) propter penuriam (meam) dico: ego enim didici (circumstantiis) in quibus sum (vel iis quæ mihi ad manum sunt) sufficiens (seu contentus) esse;

Scio (quo animo esse debeam, cum Deo placeat me) humiliari; scio et (etiam animo esse moderato, cum sinit me) abundare; ubique et in omnibus (a Christo) institutus (et edoctus sum sive) et satiari et esurire, (sive) et abundare et penuriam pati. (Hæc)

Omnia (sustinere) possum, (fretus) in eo (Jesu Christo) qui me confortat.

Veruntamen bene fecistis (pro me et pro vobis, cum fuitis) communicantes (et subvenientes) tribulationi (et egestati) meæ.

Scitis autem et (recordamini) vos, Philippenses, quòd, in principio Evangelii (vobis a me prædicati), quando profectus sum a Macedonia, nulla mihi Ecclesia communicavit in ratione dati et accepti (et suis temporalibus donis non compensavit spiritualia dona quæ a me acceperat), nisi vos soli; (recordor enim)

Quia (seu quòd) et Thessalonicanam semel et bis (id quo indigebam) in usum (meum) mihi misistis: (quod vobis in memoriam revoco),

Non quia quæro (aut desidero quòd aliquid mihi sit) datum; sed (ex vestris donis pro vobismetipsis) requiro (seu spero) fructum abundantem (colligendum esse, et a Deo), in ratione vestra (quam ei reddituri estis, computandum fore. Ne autem amplius mei solliciti sitis; nam nunc)

Habeo autem (non solum) omnia (quæ mihi sunt necessaria, sed) et abundo (et) repletus (seu saturus) sum, acceptis ab Epaphrodito (iis donis) quæ (mihi) misistis (et eleemosyna vestra, quam existimo esse quasi sacrificium ascendens ad cœlum in) odorem suavitatis, (et quasi) hostiam acceptam (et) placentem Deo. (In compensationem vero hujus charitatis vestræ, oro ut)

Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum divitias suas (et misericordiam suam, ita ut omnibus hujus vitæ necessariis abundetis et insuper ad-

Scitis autem et (recordamini) vos, Philippenses, quòd, in principio Evangelii (vobis a me prædicati), quando profectus sum a Macedonia, nulla mihi Ecclesia communicavit in ratione dati et accepti, nisi vos soli,

Quia et Thessalonicanam semel et bis in usum mihi misistis;

Non quia quæro datum, sed requiro fructum abundantem in ratione vestra.

Habeo autem omnia et abundo, repletus sum, acceptis ab Epaphrodito quæ misistis, odorem suavitatis, hostiam acceptam, placentem Deo.

Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum divitias suas (et misericordiam suam, ita ut omnibus hujus vitæ necessariis abundetis et insuper ad-

gloria in Christo mittamini) in gloria (vitæ futuræ) in Christo Jesu (seu per Christum Jesum).

Deo autem et Patri nostro gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Salutate omnem sanctum (seu christianum) in Christo Jesu (baptizatum).

Salutant vos qui mecum sunt fratres. Salutant vos omnes sancti (christiani), maxime autem (ii) qui de (Neronis) Cæsaris domo sunt.

Gratia Domini nostri Jesu Christi (sit et maneat) cum spiritu vestro. Amen.

FINIS EPISTOLÆ AD PHILIPPENSES.

1600 0701 2 0000 1000

mittamini) in gloria (vitæ futuræ) in Christo Jesu (seu per Christum Jesum).

Deo autem et Patri nostro (reddatur) gloria (et gratiarum actio) in sæcula sæculorum. Amen.

Salutate omnem sanctum (seu christianum) in Christo Jesu (baptizatum).

Salutant vos (illi) qui mecum sunt fratres. Salutant vos omnes sancti (christiani), maxime autem (ii) qui de (Neronis) Cæsaris domo sunt.

Gratia Domini nostri Jesu Christi (sit et maneat) cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA AD COLOSSENSES

ARGUMENTUM.

Hac epistola Paulus insectatur Simonem Magum ejusque asseclas, qui Colossis docebant nos non a Christo sed ab Angelis mediatoribus Deo reconciliandos esse. Huic dogmati addebant multas judaicas et gentilitas observationes, nempe dierum et temporum. Hunc duplum errorem Paulus redarguit, et deinde cuilibet hominum generi dat vitæ et morum documenta, ac demum salvationibus epistolam claudit.

Scripta est anno a Christo 60, Romæ e vinculis et anno vinculum secundo.

CAPUT PRIMUM.

Colossensibus eorum fidem et charitatem gratulatur Apostolus, oratque ut in vita christiana crescant, et serviant Deo qui eos transtulit in Ecclesiam Filii sui. Docet, non Angelos, sed Christum Dei Filium esse Creatorem rerum omnium et hominum Redemptorem caputque Ecclesiæ. Hanc redemptionem ad Gentes se extendere docet, seque apud Gentes Evangelii esse ministrum, atque se multa pro Christo pati gloriatur.

Paulus Apostolus Jesu Christi, (ad Paulus Apostolatum electus) per voluntatem Dei, per voluntatem et Timotheus, (meus et vester in Christo) Dei et Timotheus frater,

Eis, qui sunt Colossi, sanctis et fidelibus fratribus (baptizatis et sanctificatis) in Christo Jesu, (optamus ut)

Paulus Jesu Christi per voluntatem Dei et Timotheus frater.

Eis qui sunt Colossi, sanctis et fidelibus fratribus in Christo Jesu,